

## **ЗВІТ**

*про стратегічну екологічну оцінку  
детального плану території земельної ділянки  
кадастровий номер-4621284800:05:000:0265 по  
зміні цільового призначення з «Для будівництва  
індивідуальних гаражів» на «Для розміщення та  
експлуатації основних, підсобних і допоміжних  
будівель та споруд підприємств переробної,  
машинобудівної та іншої промисловості»,  
яка знаходяться на території Лішнянської  
сільської ради Дрогобицького району Львівської  
області (за межами населеного пункту)*

## ЗМІСТ

Вступ

1. Методологія стратегічної екологічної оцінки
2. Зміст та основні цілі документу державного планування
3. Характеристика поточного стану довкілля
4. Екологічні проблеми, в тому числі ризики впливу на здоров'я населення
5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативного впливу на здоров'я населення
6. Опис наслідків для довкілля
7. Заходи, що передбачені для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документу державного планування
8. Обґрунтування вибору оправданих альтернатив
9. Заходи, передбачені для моніторингу наслідків виконання документу державного планування
10. Резюме нетехнічного характеру інформації

## ВСТУП

Відповідно до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» основними принципами охорони навколишнього природного середовища є:

- пріоритетність вимог екологічної безпеки, обов'язковість додержання екологічних стандартів, нормативів та лімітів використання природних ресурсів при здійсненні господарської, управлінської та іншої діяльності;
- гарантування екологічно безпечного середовища для життя і здоров'я людей;
- запобіжний характер заходів щодо охорони навколишнього природного середовища;
- екологізація матеріального виробництва на основі комплексності рішень у питаннях охорони навколишнього природного середовища, використання та відтворення відновлюваних природних ресурсів, широкого впровадження новітніх технологій;
- збереження просторової та видової різноманітності і цілісності природних об'єктів і комплексів;
- обов'язковість оцінки впливу на довкілля;
- компенсація шкоди, заподіяної порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища;
- вирішення питань охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів з урахуванням ступеня антропогенної зміненості територій, сукупної дії факторів, що негативно впливають на екологічну обстановку;
- поєднання заходів стимулювання і відповідальності у справі охорони навколишнього природного середовища;
- врахування результатів стратегічної екологічної оцінки.

Стратегічна екологічна оцінка стратегій, планів і програм дає можливість зосередитися на всебічному аналізі можливого впливу планованої діяльності на довкілля та використовувати результати цього аналізу для запобігання або пом'якшення екологічних наслідків у процесі стратегічного планування.

Метою стратегічної екологічної оцінки є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Відповідно до Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» стратегічна екологічна оцінка здійснюється на основі принципів законності та об'єктивності, гласності, участі громадськості, наукової обґрунтованості, збалансованості інтересів, комплексності, запобігання екологічній шкоді, довгострокового прогнозування, достовірності та повноти інформації у

проекті документа, міжнародного екологічного співробітництва.

Дрогобицька районна державна адміністрація проводить стратегічну екологічну оцінку детального плану території земельної ділянки кадастровий номер-4621284800:05:000:0265 по зміні цільового призначення з «Для будівництва індивідуальних гаражів» на «Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості», яка знаходиться на території Лішнянської сільської ради Дрогобицького району Львівської області (за межами населеного пункту).

При розробленні детального плану території враховується генеральний план населеного пункту, показники економічного, демографічного, екологічного, соціального розвитку відповідної території, програми розвитку інженерно-транспортної інфраструктури, охорони навколишнього природного середовища, охорони та збереження нерухомих об'єктів культурної спадщини та пам'яток археології, чинна містобудівна документація на місцевому рівні та проектна документація, інформація земельного кадастру, заяви щодо забудови та іншого використання території.

Промислові підприємства – це головні містоутворюючі фактори, що стимулюють виникнення і розвиток населених пунктів. Промислові підприємства дуже впливають на планувальну структуру, зокрема на взаємне розташування промислових і житлових районів, напрямок магістралей, влаштування мереж залізничного та інших видів транспорту.

При розміщенні промислових районів, що формуються на основі кооперування підприємств з урахуванням їх спеціалізації і санітарно-гігієнічних ознак, повинен бути врахований цілий ряд вимог. Це раціональна організація виробничих процесів (при необхідності зв'язок з авто- чи залізничними магістралями); дотримання санітарно-гігієнічних вимог (розміщення промислових підприємств з урахуванням переважного напрямку вітру і т.д.); зручність зв'язків з житловими районами (мінімальні витрати часу на пересування працюючих на підприємствах).

Структурний взаємозв'язок основних функціональних зон населеного пункту - виробничої і сільбицної - характеризується схемою розміщення, розвиток і удосконалення якої залежить від конкретних містобудівних і природно-кліматичних умов. При цьому особливе значення надається запобіганню забруднення повітряного басейну, ґрунтів, водойм від шкідливих виробництв.

Щоб заходи захисту середовища давали задовільні результати, вони повинні враховуватися на різних рівнях планування. При виборі технології виробництва тих чи інших видів продукції слід брати до уваги як економічні показники, так і вимоги з охорони природи. Очищення відпрацьованих газів і стоків повинно бути невід'ємною частиною технологічного процесу.

## 1. Методологія стратегічної екологічної оцінки

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція ЕСПО), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

01.01.2020 року відбулося введення в дію Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року», згідно якого метою державної екологічної політики є досягнення доброго стану довкілля шляхом запровадження екосистемного підходу до всіх напрямів соціально-економічного розвитку України з метою забезпечення конституційного права кожного громадянина України на чисте та безпечне довкілля, впровадження збалансованого природокористування і збереження та відновлення природних екосистем.

Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку» був ухвалений Верховною Радою України 20 березня 2018 року та 10 квітня 2018 року підписаний Президентом України. Даний Закон вступив в дію з 12 жовтня 2018 року та встановлює в Україні механізм стратегічної екологічної оцінки (СЕО), який діє в країнах Європейського Союзу та передбачає, що всі документи державного планування повинні проходити стратегічну екологічну оцінку з урахуванням необхідних імовірних ризиків тих чи інших дій для довкілля.

В процесі проведення стратегічної екологічної оцінки проекту детального плану території земельної ділянки кадастровий номер-4621284800:05:000:0265 по зміні цільового призначення з «Для будівництва індивідуальних гаражів» на «Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості», яка знаходиться на території Лішнянської сільської ради Дрогобицького району Львівської області (за межами населеного пункту) Дрогобицька РДА керувалась Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 10.08.2018 року № 296 «Про затвердження Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування».

Також Дрогобицькою РДА було подано до органів консультування заяву про визначення обсягу СЕО та опубліковано її в ЗМІ. Протягом громадського обговорення заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки (15 календарних днів) інших звернень, зауважень та пропозицій від органів консультування та громадськості не надходило.

## 2. Зміст та основні цілі документу державного планування

Детальний план території земельної ділянки кадастровий номер-4621284800:05:000:0265 по зміні цільового призначення з «Для будівництва індивідуальних гаражів» на «Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості», яка знаходяться на території Лішнянської сільської ради Дрогобицького району Львівської області (за межами населеного пункту) є основним видом містобудівної документації на місцевому рівні, яка призначена для обґрунтування довгострокової стратегії планування, забудови та іншого використання території.

Детальний план розробляється з метою визначення планувальної організації і функціонального призначення, просторової композиції і параметрів забудови та ландшафтної організації кварталу, мікрорайону, іншої частини території населеного пункту, призначених для комплексної забудови чи реконструкції, та підлягає стратегічній екологічній оцінці.

При розробленні детального плану території враховується генеральний план населеного пункту, показники економічного, демографічного, екологічного, соціального розвитку відповідної території, програми розвитку інженерно-транспортної інфраструктури, охорони навколишнього природного середовища, охорони та збереження нерухомих об'єктів культурної спадщини та пам'яток археології, чинна містобудівна документація на місцевому рівні та проєктна документація, інформація земельного кадастру, заяви щодо забудови та іншого використання території.

Відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» детальний план території визначає:

- принципи планувально-просторової організації забудови;
- червоні лінії та лінії регулювання забудови;
- функціональне призначення, режим та параметри забудови однієї чи декількох земельних ділянок, розподіл територій згідно з будівельними нормами, державними стандартами і правилами;
- містобудівні умови та обмеження (у разі відсутності плану зонування території) або уточнення містобудівних умов та обмежень згідно із планом зонування території;
- потребу в підприємствах і закладах обслуговування населення, місце їх розташування;
- доцільність, обсяги, послідовність реконструкції забудови;
- черговість та обсяги інженерної підготовки території;
- систему інженерних мереж;
- порядок організації транспортного і пішохідного руху;
- порядок комплексного благоустрою та озеленення, потребу у формуванні екомережі;
- межі прибережних захисних смуг і пляжних зон водних об'єктів (у разі відсутності плану зонування території).

У даному проєкті детального плану території земельної ділянки кадастровий номер-4621284800:05:000:0265 по зміні цільового призначення з «Для будівництва індивідуальних гаражів» на «Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості», яка знаходиться на території Лішнянської сільської ради Дрогобицького району Львівської області (за межами населеного пункту), розробленого згідно розпорядження голови Дрогобицької РДА від 05.01.2021 року № 1, опрацьовано планувальне рішення використання території площею 0,3209 га.

Даний документ державного планування розроблений згідно Земельного Кодексу України, Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», Державних будівельних норм, чинного законодавства України, зокрема:

- ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування і забудова територій»;
- ДСП -173 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів»;
- ДБН Б.1.1-14:2012 «Склад та зміст детального плану території»;
- ДБН В.2.3-5:2018 «Вулиці та дороги населених пунктів»;
- ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання зовнішні мережі та споруди. Основні положення проектування»;
- ДБН В.2.5-75:2013 «Каналізація. Зовнішні мережі та споруди Основні положення проектування».

В межах ДПТ передбачено наступні види використання території:

- промислові підприємства і технологічні об'єкти та установки IV-го класу шкідливості.

Промислово-виробнича зона – це функціонально-спеціалізована частина території населеного пункту, що об'єднує об'єкти матеріального виробництва, комунального господарства, виробничої інфраструктури та інші об'єкти невиробничої сфери, які обслуговують матеріальне і нематеріальне виробництво.

Розміщення промислової зони визначається містобудівними та санітарно-гігієнічними нормами відповідно до санітарної класифікації підприємств та профілю населеного пункту.

Під час виділення території промислової зони поряд із виробничими критеріями враховують планувальні чинники: конфігурацію плану, рельєф, ландшафтні обмеження, мережу вулиць та ефективність їх зв'язків зі сельбищними та рекреаційними зонами.

У найкрупніших та крупних містах допускається створення декількох промислових зон, а також сельбищно-промислових районів з обов'язковим відокремленням у самостійний промвузол групи харчових підприємств та підприємств з переробки сільськогосподарської продукції. У малих і середніх містах формують одну промислову зону багатфункціонального призначення.

У промисловій зоні підприємства розташовують у складі промислових вузлів, групуючи їх за санітарними і технологічними ознаками з урахуванням класу небезпеки підприємства, щоб виключити можливість несприятливого впливу підприємства вищого класу небезпеки на працівників, технологічні процеси, сировину чи продукцію іншого підприємства нижчого класу небезпеки. Крім того, враховують комплексний вплив на навколишнє природне середовище всіх підприємств, які входять до складу промвузла.

Для повноцінного функціонування промислової зони необхідна наявність одного або декількох громадських центрів обслуговування, що розміщуються переважно на межі зі сельбищною зоною. До складу громадського центру включають установи як провідних функцій – управлінські, науково-проектного, інформаційного обслуговування, так і супутніх із виборчою номенклатурою послуг – об’єкти культурно-побутового обслуговування, громадського харчування, медичні пункти.

Згідно інвестиційного паспорта Львівщини обсяг реалізованої промислової продукції у Львівській області у 2020 році склав 4,053 млрд доларів США. В економіці Львівської області промисловість відіграє провідну роль із часткою близько 20 % ВВП області.

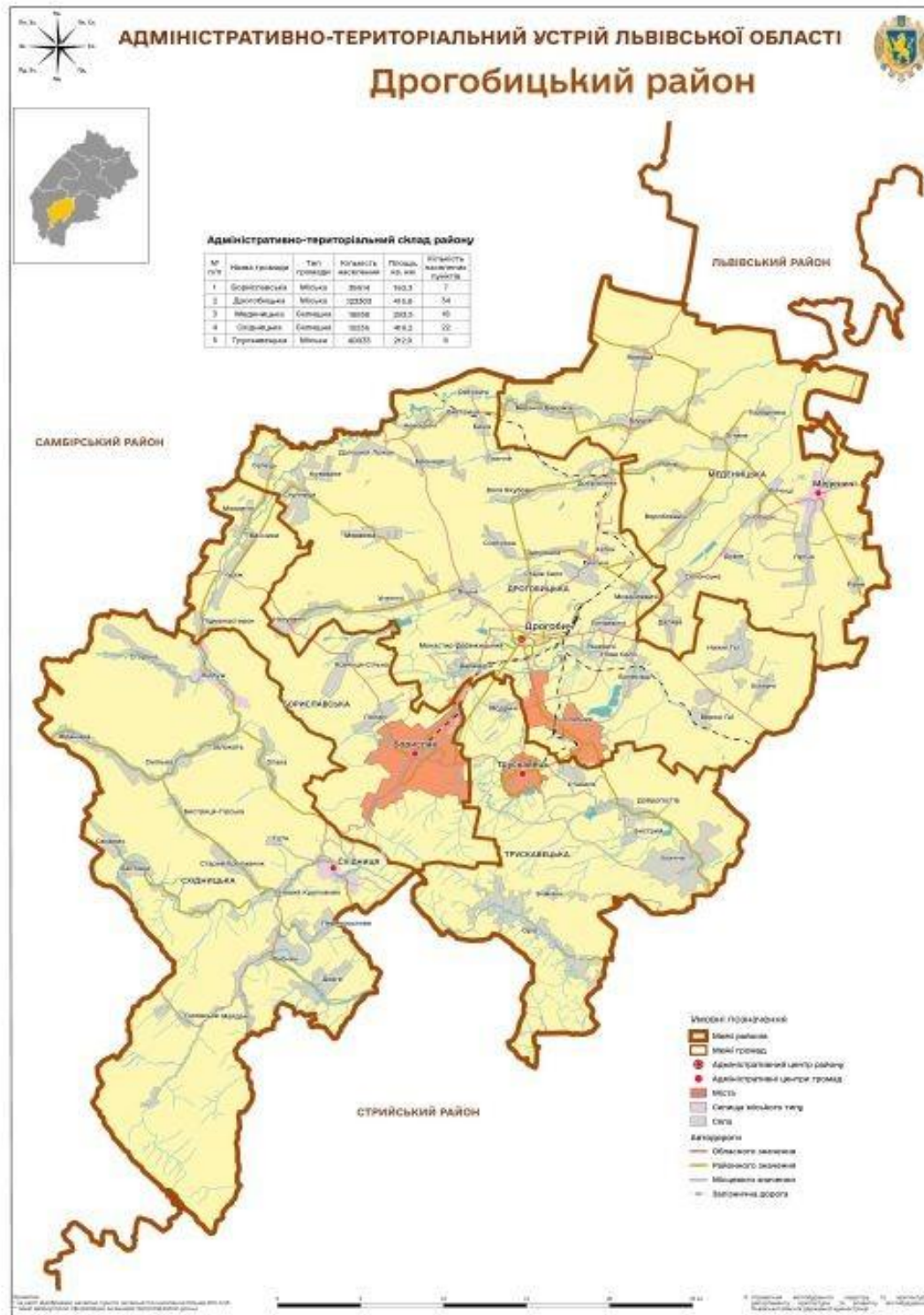
Тту і надалі - <http://database.ukrcensus.gov.ua/>

<b>Індекси промислової продукції за видами діяльності (попередній рік =100%) – Вид діяльності, Територія, Рік</b>								
	<b>Львівська область</b>							
	<b>2013</b>	<b>2014</b>	<b>2015</b>	<b>2016</b>	<b>2017</b>	<b>2018</b>	<b>2019</b>	<b>2020</b>
<b>Промисловість</b>	101,2	97,2	98,5	99,3	106,0	102,4	97,0	105,4
<b>Добувна та переробна промисловість</b>	101,5	98,0	95,9	98,7	105,9	104,8	99,6	106,1
<b>Добувна промисловість і розроблення кар`єрів</b>	101,5	102,1	102,0	95,6	101,6	105,1	105,1	105,7
<b>Переробна промисловість</b>	101,4	97,3	94,8	99,3	106,7	104,7	98,6	106,4
<b>Виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів</b>	101,5	98,0	93,3	106,5	108,9	106,3	104,9	113,7
<b>Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів</b>	105,8	104,2	96,5	111,4	112,6	97,0	89,6	103,6
<b>Виготовлення виробів з деревини, виробництво паперу та поліграфічна діяльність</b>	99,3	93,9	94,4	112,7	109,0	105,1	95,1	103,5
<b>Виробництво коксу та продуктів нафтоперероблення</b>	к	к	к	к	к	к	к	к
<b>Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції</b>	91,1	89,7	73,9	102,2	99,9	103,6	90,0	113,5
<b>Виробництво основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів</b>	119,9	87,1	115,3	125,8	121,8	98,6	107,8	87,7
<b>Виробництво гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції</b>	94,4	89,3	102,2	110,6	102,5	103,7	104,8	100,1
<b>Металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів, крім виробництва машин і устаткування</b>	97,1	96,3	120,6	97,6	102,4	100,0	98,8	97,7
<b>Машинобудування, крім ремонту і монтажу машин і устаткування</b>	103,1	95,6	95,9	100,5	101,8	106,5	86,5	82,6
<b>Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря</b>	99,3	91,6	117,1	103,5	106,5	88,7	79,2	101,0



### 3. Характеристика поточного стану довкілля

Село Лішня – населений пункт, що входить до складу Дрогобицької міської об'єднаної територіальної громади Дрогобицького району Львівської області, розташованого за 5 км на північний захід від міста Дрогобич (районного та адміністративного центру). В селі постійно проживає понад 2300 мешканців.



Ділянка, на яку розробляється ДПТ, знаходиться в південно-західній частині (за межами населеного пункту) села Лішня. Проектована ділянка обмежена: з заходу та півночі – меліораційним каналом, за яким розміщені території сільськогосподарського призначення (паї) та неужитки; з півдня та південного-заходу – територією ТзОВ «Тандем»; зі сходу – територією ПрАТ «Лакма». Територія, охоплена ДПТ, вільна від забудови, інженерні мережі відсутні. На території опрацювання відомі об'єкти культурної спадщини відсутні.

В цілому стан навколишнього середовища на території проектування можна характеризувати як «задовільний».

На даний час проєктована ділянка, що з заходу прилягає до промислових територій на північному заході Дрогобича, де розміщені об'єкти V-IV класу шкідливості, покрита трав'яною рослинністю з чагарниками та не задіяна в господарській діяльності. Решта територій навколо ділянки представлені паями та неужитками.

**Клімат.** Відповідно до району розміщення с. Лішня належить до вологої помірно-теплої агрокліматичної зони; суттєвий вплив на клімат має розташування Карпат. Характерна висока вологість повітря (взимку – 70-80%, влітку – 85%) і понижений атмосферний тиск (725 – 745 мм ртутного стовпчика).

Клімат помірно-континентальний, з м'якою зимою і теплим літом. Середня температура складає – 4 С у січні та +18 С у червні. Найгарячіші місяці - липень і серпень з середньомісячною температурою близько +22 С; найхолодніший місяць - січень. Річні суми опадів коливаються в межах 600 – 800 мм. Більшість опадів припадає на теплий період.

Переважаючим напрямом вітрів є: взимку – північно-західний, влітку – західний та північно-західний.

**Гідрологічна мережа.** Гідрографічна сітка с. Лішня представлена річкою Бар, лівою притокою Тисмениці (басейн Дністра). Бере початок на північно-східних схилах гори Магури (729 м), що у Східних Besкидах. Довжина річки - 26 км, площа водозбірного басейну - 114 кв. км. Головні притоки: Шумівка (права), Радичів (ліва). Похил річки - 8,8 м/км. Долина коритоподібна, з пологими схилами, завширшки до 2,5 км. Річище звивисте, ширина - пересічно 2 м. На окремих ділянках русло відрегульоване і закріплене. Річка використовується на водопостачання і наповнення ставків, а також для рибальства.

Населений пункт забезпечений водними ресурсами в необхідній кількості.

**Геоморфологія та ґрунти.** Територія опрацювання відноситься до району Дрогобицької передгірної скульптурної височини - області Прикарпаття, що займає межиріччя Дністра і Стрия. Зміщений міоценовий комплекс тут зрізується денудаційною поверхнею і прикривається алювіальними галечниками і суглинками. Більшість висот досягає у

середньому 300-400 м. У рельєфі Дрогобицької височини спостерігається сполучення широких заболочених долин, глибоковрізаних потоків з увалисто-хвилястими межиріччями.

Район Дрогобицького передгір'я займає широке межиріччя, окреслене з півночі і заходу р. Дністер, зі сходу – р. Колодниця, а з півдня – дугою Карпат. Ріки Бистриця Підбузька і Тисмениця розділяють його на три смуги від Карпат до Дністра. Для нього характерні широкі низькі тераси з лучними і лучно-болотними ґрунтами, які займають майже 35 % площі всього району. На середніх терасах трапляються підзолисто-дернові ґрунти (1%); на високих – панують дерново-підзолисті поверхнево-оглеєні, які разом із буроземно-підзолистими становлять понад 50 % площі. Ліс займає лише 15 %, що вказує на традиційно високе господарське освоєння цієї території (За М. Павлюк, Я. Лазарук, В. Карабин).

Дрогобицький природно-сільськогосподарський район (ПСГР-9) розташований в південній частині області в межах Передкарпаття. Район включає землі більшої частини Дрогобицького, Стрийського та землі окремих сільських рад Жидачівського і Старосамбірського адміністративних районів. Загальна площа Дрогобицького району становить 266,8 тис. га, із них рілля - 75,1 тис. га, багаторічні насадження - 0,4, сіножаті - 8,9, пасовища - 14,5 тис. га. Район включає два основні типи передкарпатських ландшафтів: Дрогобицький та Стрийський.

Дрогобицький ландшафт займає Дрогобицьку височину. Найбільш типовими є місцевості високих розчленованих терас, що пов'язано з ріками басейну р. Дністер. Окремі блоки характеризуються хвилясто-улоговинною морфоскульптурою. Улоговини доволі широкі, а підняття між ними плоскоувалисті. В районі поширені змішані ліси з бука, граба, дуба, явора, клена, ялини і ялиці. Ґрунтовий покрив одноманітний, представлений дерново-підзолистими та підзолисто-дерновими поверхнево-оглеєними ґрунтами, а в долинах головних рік - дерновими глибокими глейовими ґрунтами.

У Стрийському ландшафті, на відміну від Дрогобицького, долинні комплекси переважають над височинами. Доволі широкі плоскі поверхні терас річок Стрий, Свіча та Колодниця не надають передгірного характеру території і лише повсюдна присутність гірського алювію та делювію підтверджує близькість до гір.

Структура ґрунтового покриву сільськогосподарських угідь району представлена наступними агровиробничими групами ґрунтів: дерново-середньо- та сильнопідзолисті поверхнево-оглеєні суглинкові ґрунти; дерновосередньо- та сильнопідзолисті поверхнево-оглеєні супіщані та суглинкові ґрунти; лучні ґрунти; дернові опідзолені поверхнево-оглеєні ґрунти; дернові суглинкові ґрунти; лучно-болотні та торфувато-болотні; торфовища середньоглибокі та глибокі неосушені та осушені.

Сільськогосподарські угіддя району мають такі середньозважені показники бонітету ґрунтів: рілля – 17, багаторічні насадження – 13, сіножаті

– 15, пасовища - 15 балів. Для Дрогобицького природно-сільськогосподарського району характерна незначна площа особливо цінних ґрунтів, що складає лише 0,19 % від ріллі області і 2,39 % від площі ріллі району. Серед цінних тут переважають підзолисто-дернові ґрунти легко- і середньосуглинкові, які займають до 70% всіх особливо цінних ґрунтів. Серед інших цінних ґрунтів слід відмітити дерново-підзолисті поверхнево-оглеєні легкосуглинкові та торфовища середньоглибокі та глибокі осушені. Бонітетна оцінка цих ґрунтів досить низька і складає лише 22 бали, при бонітетній оцінці всієї ріллі району 17 балів.

**Корисні копалини.** Відсутня інформація щодо покладів корисних копалин безпосередньо на території опрацювання.

**Флора і фауна.** Згідно лісорослинного районування територія опрацювання віднесена до центральної широколистяної зони, центральноевропейської провінції Східно-Карпатської підпровінції буково-ялицевих лісів і району дубових лісів. В цілому клімат району сприятливий для росту таких деревних та чагарникових порід: ялиці, модрина, ялини, дуба, бука, явора, ясена, граба, ліщини, бузини та інших порід. Переважаючими породами є дуб звичайний, ялиця біла, модрина європейська, сосна звичайна, ялина європейська. Мисливська фауна в лісах представлена такими основними видами: олень благородний, козуля, кабан, вовк, лисиця, заєць, борсук.

Видовий склад представників тваринного світу в межах Львівської області поки-що досить різноманітний, бо для цього існують природні передумови і господарське сприяння. Разом з цим зберігається загальна тенденція до скорочення популяцій, їх вимушеної міграції або зникнення через надмірні природоперетворювальні діяння: масове осушення заболочених територій, інтенсивні лісорозробки, будівництво гребель та ставів, хімізацію сільського господарства, застосування швидкохідної техніки для сінокосіння, оранки, оприскування і т.д.

Хоч живі організми тваринного світу дуже мобільні і, на відміну від рослин, не прикріплені до певного місця, просторове поширення їх має обмеження, що виявляється через зміну загальної чисельності представників виду (популяції), скупченість проживання і зустрічність (За Шаблій О.І., Муха Б.П., Гурин А.В., Зінкевич М.В.).



belladonna й багато видів орхідних. Під особливою загрозою у цій провінції опинилися декоративні ранньоквітучі види — *Crocus heuffelianus*, *Fritillaria meleagris*, *Leucojum vernum*, *Scilla bifolia*, що їх зривають для букетів і продажу (За К. Малиновським).

На заході України поширено орієнтовно 26500 видів тварин, які належать до підцарства найпростіших (Protozoa), типів губок (Porifera), кишковопорожнинних (Coelenterata), плоских (Plathelminthes), круглих (Nemathelminthes), кільчастих (Annelides), червів, м'якунів (Mollusca), членистоногих (Athropoda), підтипу хребетних (Vertebrata). До останньоготипу у складі фауни Львівщини зараховано 341 вид, зокрема: риб та круглоротих — 47, земноводних — 16, плазунів — 8, птахів — 199, ссавців — 71. Представники фауни Львівщини — мобільні види, які активно змінюють свої місця перебування у зв'язку з докорінною трансформацією середовища існування. Саме тому збіднюється видове розмаїття тваринного населення Львівщини, чимало видів стає рідкісними і їх заносять до Червоної книги України. У фауні хребетних Львівщини присутні західноєвропейські, східноєвропейські, арктоальпійські, середньоазійські, середземноморські види, що зумовлене розміщенням Львівської області на межі гірських та рівнинних районів, на вододілі річкових систем Балтійського та Чорного морів. У наш час фауна тісно пов'язана не лише з природним середовищем існування, зокрема з територією та рослинністю, а й значним впливом на неї людської діяльності (За К. Татаринцев).

#### **4. Екологічні проблеми, в тому числі ризики впливу на здоров'я населення**

Обсяг стратегічної екологічної оцінки визначається переліком основних наявних та потенційних екологічних проблем на території, де розміщується ділянка, що проектується.

Екологічний паспорт Львівської області (2020 рік) визначає основні чинники та критерії для визначення основних екологічних проблем:

- 1) Забруднення атмосферного повітря викидами забруднюючих речовин від промислових підприємств та автотранспорту.
- 2) Забруднення водних об'єктів скидами забруднюючих речовин із зворотними водами промислових підприємств, підприємств житлово-комунального господарства.
- 3) Проблеми щодо умов скидання шахтних і кар'єрних вод у водні об'єкти.
- 4) Забруднення підземних водоносних горизонтів.
- 5) Порушення гідрологічного та гідрохімічного режиму малих річок регіону.
- 6) Підтоплення земель та населених пунктів регіону.
- 7) Поводження з відходами I-III класів небезпеки.
- 8) Утилізація відходів гірничодобувної, металургійної, енергетичної та інших галузей промисловості.
- 9) Організація контролю радіаційної безпеки щодо впливу на навколишнє

природне середовище АЕС, об'єктів з радіоактивними відходами, при ліквідації накопичувачів (хвостосховищ) відходів виробництв з підвищеними рівнями радіоактивності та рекультивації земель, що мають радіоактивне забруднення.

10) Поширення екзогенних геологічних процесів.

11) Охорона, використання та відтворення дикої фауни і флори.

12) Проблеми природно-заповідного фонду.

Екологічні проблеми Львівщини, як і усіх регіонів України, потребують невідкладного вирішення, зокрема:

1) Проблеми, що вимагають вирішення на міжнародному рівні:

- адаптація законодавства України до стандартів законодавства Європейського Союзу;

- проблема утилізації токсичних відходів, імпортованих у Львівську область з Угорщини.

2) Проблеми загальнодержавного значення:

- забруднення гідросфери скидами стічних вод промислових підприємств і комунально-побутовими стічними водами;

- проблеми переробки відходів гірничодобувної, енергетичної та ін. галузей промисловості;

- невнесення в натуру і картографічний матеріал водоохоронних зон і прибережних захисних смуг.

- забруднення атмосферного повітря підприємствами пов'язано недотриманням вимог експлуатації пилогазоочисного устаткування, невиконанням у встановлені терміни заходів щодо зниження обсягів викидів до нормативного рівня; низькими темпами впровадження сучасних технологій очищення викидів; відсутністю ефективного очищення викидів підприємств від газоподібних домішок. Шляхи вирішення є надання підприємствам податкових, кредитних та інших пільг у разі впровадження ними енерго- і ресурсозберігаючих технологій, участь держави у фінансуванні екологічних заходів і будівництві екологічного призначення; в генеральних планах населених пунктів передбачити розв'язки транспортних шляхів та об'їздних доріг, запровадити встановлення каталізаторів та автомобілях старого випуску.

- зменшити забруднення довкілля викидами транспортних засобів шляхом створення мережі постійних контрольно-регулювальних постів на автошляхах, де проводилися б як контрольні заміри так і регулювання паливної апаратури двигунів внутрішнього згоряння. Забезпечити більш жорсткіший контроль з боку контролюючих органів за експлуатацією пилогазоочисного обладнання та стабільного технологічного режиму підприємств.

- будівництво сучасних полігонів з утилізації побутових відходів та санація існуючих сміттєзвалищ, що вичерпали свій ресурс або експлуатуються з грубими порушеннями норм екологічної безпеки.

3) Проблеми місцевого значення:

- порушення гідрологічного та гідрохімічного режиму малих річок області;
- підтоплення територій області;
- забруднення підземних водоносних горизонтів;
- проблема шахтних і кар'єрних вод;
- поширення екзогенних геологічних процесів;
- будівництво сучасних полігонів з утилізації побутових відходів та санація існуючих сміттєзвалищ, що вичерпали свій ресурс або експлуатуються з грубими порушеннями норм екологічної безпеки;
- запланувати заходи щодо створення мережі пунктів спостережень та/або вдосконалення наявних мереж спостереження за якістю атмосферного повітря, які будуть відповідати європейським вимогам моніторингу.

4) Проблеми, вирішення яких не потребує залучення значних матеріальних (фінансових) ресурсів:

- збереження лісів;
- розвиток природно-заповідної справи;
- екологічна грамотність населення.

Заявою про визначення обсягу СЕО детального плану території земельної ділянки кадастровий номер-4621284800:05:000:0265 по зміні цільового призначення з «Для будівництва індивідуальних гаражів» на «Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості», яка знаходиться на території Лішнянської сільської ради Дрогобицького району Львівської області (за межами населеного пункту)окреслено основні виявлені та потенційні екологічні проблеми на території с. Лішня:

<b>Екологічна сфера</b>	<b>Екологічна проблема</b>
Атмосферне повітря	Забруднення атмосферного повітря автотранспортом. Промислове забруднення атмосферного повітря.
Водні ресурси	Антропогенний вплив на екосистему річок басейну Дністра.
Здоров'я населення	Якість питної води. Вплив забрудненого повітря на здоров'я населення.
Поводження з відходами	Відсутність роздільного збору ТПВ. Локальні несанкціоновані сміттєзвалища.
Ґрунти та надра	Забруднення ґрунтів хімічними речовинами. Забруднення ґрунтів відходами виробництва.



## **5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативного впливу на здоров'я населення**

Державна стратегія регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України 5 серпня 2020 р. № 695, є основним планувальним документом для реалізації секторальних стратегій розвитку, координації державної політики у різних сферах, досягнення ефективності використання державних ресурсів у територіальних громадах та регіонах в інтересах людини, єдності держави, сталого розвитку історичних населених місць та збереження традиційного характеру історичного середовища, збереження навколишнього природного середовища та сталого використання природних ресурсів для нинішнього та майбутніх поколінь українців.

У цій Стратегії запроваджено нові підходи до державної регіональної політики у новому плановому періоді, а саме: перехід до територіально спрямованої політики розвитку на основі стимулювання використання власного потенціалу територій, надання підтримки окремим територіям, що характеризуються особливими проблемами соціально-економічного розвитку, високим історико-культурним потенціалом, екологічними умовами та потребами охорони навколишнього природного середовища.

Відповідно до Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» основними засадами державної екологічної політики є:

- збереження такого стану кліматичної системи, який унеможливить підвищення ризиків для здоров'я та благополуччя людей і навколишнього природного середовища;
- досягнення Україною Цілей Сталого Розвитку (ЦСР), які були затверджені на Саміті Організації Об'єднаних Націй зі сталого розвитку у 2015 році;
- сприяння збалансованому (сталому) розвитку шляхом досягнення збалансованості складових розвитку (економічної, екологічної, соціальної), орієнтування на пріоритети збалансованого (сталого) розвитку;
- інтегрування екологічних вимог під час розроблення і затвердження документів державного планування, галузевого (секторального), регіонального та місцевого розвитку та у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля;
- міжсекторальне партнерство та залучення заінтересованих сторін;
- запобігання виникненню надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру, що передбачає аналіз і прогнозування екологічних ризиків, які ґрунтуються на результатах стратегічної екологічної оцінки, оцінки впливу на довкілля, а також комплексного моніторингу стану навколишнього природного середовища;

- забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, підвищення рівня екологічної безпеки в зоні відчуження;
- забезпечення невідворотності відповідальності за порушення природоохоронного законодавства;
- застосування принципів перестороги, превентивності (запобігання), пріоритетності усунення джерел шкоди довкіллю, «забруднювач платить»;
- відповідальність органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування за доступність, своєчасність і достовірність екологічної інформації;
- стимулювання державою вітчизняних суб'єктів господарювання, які здійснюють скорочення викидів парникових газів, зниження показників енерго- та ресурсоємності, модернізацію виробництва, спрямовану на зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище, у тому числі вдосконалення системи екологічного податку за забруднення довкілля та платежів за використання природних ресурсів;
- упровадження новітніх засобів і форм комунікацій та ефективної інформаційної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

<b>Капітальні інвестиції на охорону навколишнього природного середовища (тис. грн) - Напрямок інвестування, Територія, Рік</b>						
	<b>Львівська область</b>					
	<b>2015</b>	<b>2016</b>	<b>2017</b>	<b>2018</b>	<b>2019</b>	<b>2020</b>
<b>Всі напрямки</b>	60 398,5	103 973,6	241 440,7	284 509,7	221 270,4	165 137,4
<b>Охорона атмосферного повітря і проблем зміни клімату</b>	9 735,7	17 240,5	89 514,7	122 957,7	49 052,3	57 420,2
<b>Очищення зворотних вод</b>	27 952,8	49 119,6	42 079,1	75 845,2	70 470,1	47 919,5
<b>Поводження з відходами</b>	13 179,5	30 061,0	36 650,4	27 031,2	42 525,0	35 017,5
<b>Захист і реабілітація ґрунту, підземних і поверхневих вод</b>	8 931,2	7 524,8	62 970,7	32 764,8	46 216,8	19 760,6
<b>Зниження шумового і вібраційного впливу (за винятком заходів для охорони праці)</b>	-	-	-	-	-	81,4
<b>Збереження біорізноманіття і середовища існування</b>	599,3	18,2	772,6	4 825,4	2 501,8	3 515,5
<b>Радіаційна безпека</b>	-	-	-	-	-	181,0
<b>Науково-дослідні роботи природоохоронного спрямування</b>	-	-	-	7,0	-	470,9
<b>Інші напрямки природоохоронної діяльності</b>	-	9,5	9 453,2	21 078,4	10 504,4	770,8

<b>Поточні витрати на охорону навколишнього природного середовища (тис. грн) - Напрямок витрат, Територія, Рік</b>						
	<b>Львівська область</b>					
	<b>2015</b>	<b>2016</b>	<b>2017</b>	<b>2018</b>	<b>2019</b>	<b>2020</b>
<b>Всі напрямки</b>	341 737,8	383 469,5	446 575,2	589 175,9	520 850,9	606 350,0
<b>Охорона атмосферного повітря і проблем зміни клімату</b>	65 281,8	55 153,1	63 991,1	148 092,9	41 361,3	34 457,9
<b>Очищення зворотних вод</b>	145 053,9	147 055,7	180 298,3	202 264,9	216 317,2	311 869,8
<b>Поводження з відходами</b>	73 034,2	132 132,7	140 279,4	167 895,5	149 982,5	184 363,0
<b>Захист і реабілітація ґрунту, підземних і поверхневих вод</b>	45 795,8	37 999,9	39 899,7	48 350,7	75 148,7	48 518,3
<b>Зниження шумового і вібраційного впливу (за винятком заходів для охорони праці)</b>	124,6	104,2	137,2	1 647,8	1 976,4	27,0
<b>Збереження біорізноманіття і середовища існування</b>	7 395,1	1 680,5	5 223,9	6 380,5	8 068,1	18 463,9
<b>Радіаційна безпека</b>	123,1	414,9	260,0	216,0	197,9	226,2
<b>Науково-дослідні роботи природоохоронного спрямування</b>	349,3	230,0	646,0	3 271,5	3 827,4	810,5
<b>Інші напрямки природоохоронної діяльності</b>	4 580,0	8 698,5	15 839,6	11 056,1	23 971,4	7 613,4

Згідно з дослідженнями українських вчених, найбільшу шкоду навколишньому середовищу спричиняють транспорт, промисловість, енергетика та сільське господарство. Тому питання про впровадження природозберігаючих технологій у цих сферах життєдіяльності стоїть особливо гостро.

Правильність розміщення промислових підприємств у плані населеного пункту є дуже відповідальною справою, в якій не можна допускати помилок. Слід уникати розміщення підприємств на погано провітрюваних, підлеглих інверсії чи розташованих у долинах із забудованими схилами територіях, з яких гази, що викидаються в атмосферу, можуть бути віднесені на територію, що вимагають чистого повітря.

Одним з ефективних містобудівних заходів створення сприятливих умов мешкання є розміщення сельбищних територій з підвітряного боку щодо промислових районів. У той же час будівництво крупних підприємств залежно від ступеня їх шкідливості вимагає організації санітарних розривів до 1 км і більше, що викликає неефективне використання території.

Санітарно-захисна зона – це територія між границею промислового вузла чи підприємства та границею сельбищної території.

Санітарний розрив – це відстань від джерела шкідливих викидів в атмосферу до границі сельбищної території.

На мінімальній відстані від житлової забудови (50 м) можуть бути розміщені підприємства наступних галузей:

- хімічні підприємства V класу;
- металургійні, машинобудівні та металообробні підприємства V класу;
- підприємства з обробки деревини V класу;
- текстильне виробництво та виробництво легкої промисловості V класу;
- виробництво з обробки тваринних продуктів V класу;
- виробництво з обробки харчових продуктів та смакових речовин V класу;
- виробництво будівельної промисловості V класу.

На відстані 100 м від житлової забудови може бути розміщено виробництво IV класу, 300 м – виробництво III класу; 500 м – виробництво II класу вищезазначених галузей.

Стосовно інших видів планованої діяльності - Закон України «Про оцінку впливу на довкілля» встановлює правові та організаційні засади оцінки впливу на довкілля, спрямованої на запобігання шкоді довкіллю, забезпечення екологічної безпеки, охорони довкілля, раціонального використання і відтворення природних ресурсів, у процесі прийняття рішень про провадження господарської діяльності, яка може мати значний вплив на довкілля, з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів.

## 6. Опис наслідків для довкілля

### *Атмосферне повітря:*

<b>Викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення (т) - Територія, Забруднюючі речовини, Рік</b>						
	<b>2015</b>	<b>2016</b>	<b>2017</b>	<b>2018</b>	<b>2019</b>	<b>2020</b>
<b>Львівська область</b>						
Викиди забруднюючих речовин - усього	102 397	103 106	109 107	106 742	88 865	76 013
Діоксид сірки	32 473	36 651	39 833	34 718	25 383	21 951
Оксид вуглецю	7 982	6 670	5 394	5 335	4 374	3 910
Діоксид азоту	6 223	6 437	6 805	6 614	5 675	5 530
Метан	46 027	43 185	43 205	48 529	44 123	35 687
Неметанові леткі органічні сполуки	2 364	2 519	2 794	2 352	2 194	1 999
Сажа	314	230	284	309	391	210
Інші	7 014	7 414	10 792	8 886	6 725	6 726
У розрахунку на 1 кв.км	4,7	4,7	5,0	4,9	4,1	3,5
У розрахунку на 1 особу, кг	40,4	40,7	43,1	42,3	35,3	30,3

<b>Викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення (т) - Територія, Забруднюючі речовини, Рік</b>						
	<b>2015</b>	<b>2016</b>	<b>2017</b>	<b>2018</b>	<b>2019</b>	<b>2020</b>
<b>Дрогобицький район</b>						
Викиди забруднюючих речовин - усього	1 636	2 101	2 448	3 145	3 037	1 365
Діоксид сірки	21	0	9	21	20	23
Оксид вуглецю	107	125	185	197	135	178
Діоксид азоту	56	85	112	116	52	110
Метан	1 358	1 766	2 024	2 754	2 743	977
Неметанові леткі органічні сполуки	63	62	60	8	4	9
Сажа	19	0	0	-	-	-
Інші	12	63	58	49	83	68
У розрахунку на 1 кв.км	1,4	1,7	2,0	2,6	2,5	1,1
У розрахунку на 1 особу, кг	21,9	28,1	32,8	42,3	40,9	18,5

Стаціонарне джерело забруднення атмосфери — підприємство, цех, агрегат, установка або інший нерухомий об'єкт, що зберігає свої просторові координати протягом певного часу і здійснює викиди забруднюючих речовин в атмосферу.

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися після отримання дозволу.

Транспортно-дорожній комплекс – одне з найпотужніших джерел забруднення навколишнього середовища. Гази, які виділяються внаслідок спалювання палива у двигунах внутрішнього згорання, містять більше 200 найменувань шкідливих речовин, у тому числі канцерогени. Нафтопродукти, залишки від стертих шин та гальмівних колодок, сипкі і пилові вантажі, хлориди, які використовують для посипання доріг взимку, забруднюють придорожні смуги та водні об'єкти.

Вихлопні газы накопичуються у нижніх шарах атмосфери, тобто шкідливі речовини знаходяться в зоні дихання людини. Тому автомобільний транспорт варто віднести до категорії найнебезпечніших джерел забруднення повітря поблизу автодоріг. Відпрацьовані газы двигунів автомобілів містять висококонцентровані токсичні компоненти, що є основними забруднювачами атмосфери. Час, протягом якого шкідливі речовини природним чином зберігаються в атмосфері, оцінюється від десяти діб до півроку.

Особливо величезною різноманітністю факторів, що впливають на забруднення повітря, характеризується автомобільний транспорт. Перш за все, це кількість автотранспортних засобів та їх моделей, конструкцій, видів. Сучасна статистика враховує вантажні автомобілі, включаючи пікапи і фургони на шасі легкових автомобілів, пасажирські автобуси, пасажирські

легкові автомобілі, спеціальні вантажні та легкові автомобілі, мотоцикли, моторолери, мотоколяски. Немаловажне значення при цьому мають пально-мастильні матеріали, які використовує та чи інша автомашина: бензин, дизельне паливо, зріджений нафтовий газ (ЗНГ), стиснений газ (СПГ). Є автомобілі, які працюють на інших енергетичних ресурсах (дрова, паливні брикети), які із-за незначної кількості в розрахунках обсягів забруднення повітря не враховуються, хоч і їх слід враховувати. Важливе значення при цьому має якість паливно-мастильних матеріалів. Серйозним фактором, що впливає на обсяги викидів забруднюючих речовин у повітря автотранспортними засобами, є умови їх пересування та експлуатації. Відомо, що в залежності від швидкості руху, частоти її зміни та зупинки автомобілів помітно змінюється кількість використаного пального та викидів у повітря. Доведено, що при зменшенні швидкості руху автомобіля витрати пального зростають у півтора-два, а види окремих забруднюючих речовин – до чотирьох разів. Тому офіційно враховується робота автотранспорту у міській, сільській місцевостях, на відкритих шляхах та у гірських умовах. Не можна відкидати з розрахунків обсягів викидів автомобілів стан та якість шляхів, погодно-кліматичні умови: робота їх взимку, зокрема рух при ожеледиці, хуртовині, і робота в ясну літню погоду докорінно відрізняються. Відповідний вплив на ці показники мають рівень використання потужності автомобіля, його технічний стан, особливо двигуна, вік, строк служби, експлуатації, навіть класність (фаховий рівень) водія. Тому, щоб об'єктивно і в повному обсязі визначити кількість викинутих автотранспортними засобами у повітря забруднюючих речовин, слід враховувати всі наведені обставини (Данилко В., Борецька О.).

Наразі належного доїзду до проєктованої ділянки немає. Проїзд можливий через територію ПрАТ «Лакма» чи вздовж межі підприємства з північного боку. На перспективу транспортне обслуговування та проїзд буде здійснюватися з території ПрАТ «Лакма» через мережу внутрішніх проїздів. Остаточні показники уточнюватимуться на подальшій стадії проєктування.

### ***Водні ресурси:***

Щодо формування якості води у світі, що визначає безпеку водокористування, то зберігається тенденція в бік її погіршення. Щороку фактично близько 3,5 мільйонів випадків смертей пов'язують з неякісним водопостачанням у зв'язку з недотриманням правил гігієни.

Система питно-господарського водопостачання ґрунтується на переважному використанні незахищених від техногенного забруднення поверхневих вод. Як результат питне водопостачання у Львівській області на 80 % забезпечується з поверхневих джерел, а в окремих регіонах майже на 100 % (Г. Гринчишин).

**Основні показники використання і відведення води (млн куб. м) -  
Показник, Територія, Рік**

	Львівська область					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
<b>Забрано води з природних водних об'єктів</b>	181,9	177,7	175,8	172,3	168,6	143,8
<b>з підземних водних об'єктів</b>	151,7	150,0	148,7	143,7	141,5	125,7
<b>Спожито свіжої води</b>	119,7	118,8	122,6	125,0	122,3	101,1
<b>на виробництво</b>	40,9	39,7	43,4	46,4	43,6	33,5
<b>на побутово-питні потреби</b>	55,1	56,6	57,4	59,3	58,1	56,1
<b>на сільськогосподарські потреби</b>	23,3	22,2	21,6	19,1	20,4	10,3
<b>Обсяг оборотного та повторно-послідовного водопостачання</b>	416,5	429,2	494,8	453,4	393,2	354,4
<b>Потужність очисних споруд</b>	269,2	269,6	277,9	278,8	281,7	365,3
<b>Загальне водовідведення</b>	219,6	217,3	177,9	174,9	168,2	164,6
<b>у поверхневі водні об'єкти</b>	207,7	206,2	167,6	164,9	156,1	155,4
<b>нормативно-очищених</b>	143,7	144,3	82,3	108,1	98,9	22,5
<b>забруднених зворотних вод</b>	45,1	46,2	70,8	42,0	45,4	123,2
<b>без очищення</b>	1,3	1,8	1,2	1,3	1,5	1,2

Проблема якості води з кожним роком ускладнюється. Практично всі поверхневі джерела водопостачання Львівщини впродовж останніх десятиліть інтенсивно забруднюються.

Природними джерелами забруднення річок є ерозія ґрунтів, мертва флора та фауна, антропогенними – речовини, що надходять до водних об'єктів в процесі діяльності людини. Великі площі сільськогосподарських угідь піддаються впливу різних обробок пестицидами і добривами, збільшуються території смітників. Багато промислових підприємств скидають стічні води прямо в річки. Стоки з полів також надходять у річки й канали. Забруднюються і підземні води – найважливіший резервуар прісних вод.

Поживні речовини (азот амонійний, азот нітритів, азот нітратів, фосфор фосфатів, загальний фосфор) надходять від точкових джерел забруднення, сільського господарства і дифузних джерел (поверхневого стоку). Збільшення вмісту нітритів і нітратів у поверхневих і підземних водах веде до забруднення питної води і до розвитку деяких захворювань. Дифузні джерела частково природного та антропогенного походження (переважно сільське господарство).

Органічні речовини (розчинений кисень O<sub>2</sub>), біохімічне споживання кисню (БСК), перманганатна окиснюваність (ПО), хімічне споживання кисню (БО) надходять через природні та антропогенні джерела забруднення. Особливо концентрація органічних речовин збільшується в літній межений період.

До пріоритетних речовин відносяться нафтопродукти, пестициди (ядохімікати), синтетичні детергенти (миючі засоби), феноли. Вони надходять у водойми з відходами промисловості, побутовими і сільськогосподарськими стічними водами.

<b>Водовідведення у поверхневі водні об'єкти (млн куб.м) - Територія, Зміст, Рік</b>						
	<b>2015</b>	<b>2016</b>	<b>2017</b>	<b>2018</b>	<b>2019</b>	<b>2020</b>
<b>Львівська область</b>						
Водовідведення у поверхневі водні об'єкти	207,7	206,2	167,6	164,9	156,1	155,4
забруднені зворотні води	45,1	46,2	70,8	42,0	45,4	123,2
нормативно очищені води	143,8	144,3	82,3	108,1	98,9	22,5

<b>Водовідведення у поверхневі водні об'єкти (млн куб.м) - Територія, Зміст, Рік</b>						
	<b>2015</b>	<b>2016</b>	<b>2017</b>	<b>2018</b>	<b>2019</b>	<b>2020</b>
<b>Дрогобицький район</b>						
Водовідведення у поверхневі водні об'єкти	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,1
забруднені зворотні води	-	-	-	-	-	0,0
нормативно очищені води	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Дністер протікає через густо заселену територію (наприклад, густина населення в Молдові — 130 осіб на км<sup>2</sup>), у межах його басейну мешкає понад 10 млн осіб. Через це рівень антропогенного впливу на екосистему басейну річки від витоків до гирла дуже високий. Крім того, на берегах його приток розташовані такі промислові гіганти: Дрогобицький та Надвірнянський нафтопереробні заводи, Стебницький калійний комбінат, Калуський «Хлорвініл», Жидачівський целюлозно-паперовий комбінат. Тут працюють великі цукроварні та м'ясокомбінати, а безпосередньо на берегах Дністра лежать такі промислові центри, як Тирасполь (182 тис. населення), Бендери (159 тис.), а також міста Новий Розділ з ВО «Сірка», Заліщики, Могилів-Подільський, Сороки, Кам'янка, Рибниця, Дубосари з населенням до 100 тис. осіб у кожному з них, але з погано функціонуючими очисними спорудами або навіть зовсім без них.

У верхній частині басейну Дністра головними забруднювачами також є населені пункти. У межах Львівської області вздовж берегів річки розташовано 47 господарств, які спричиняють прискорене замулення й забруднення річки. У прибережній зоні річки розташовані господарські подвір'я, тваринницькі ферми, літні табори для худоби, склади мінералів, городи, в багатьох місцях земельні площі розорюються аж до самої річки. Наприклад, на території Турківського району Дністер протікає через населені пункти Вовче, Бережок, Жукотин, Лімна, де відбувається забруднення господарсько-побутовими стічними водами від індивідуальної забудови та сільськогосподарських об'єктів. Досить значним джерелом забруднення є ліва притока Дністра — Стривігор, яку забруднюють Самбірський цукровий завод і невелика річка Млинівка, що приймає стічні води міста Самбора.



Забруднення також надходять через притоки Дністра — Верещицю, Тисменицю, Стрий та Луг, а також через очисні споруди села Стрільки й міста Старий Самбір, які працюють зі значними перебоями.

Дуже шкодять Дністру та його басейну екологічні катастрофи, які інколи тут трапляються. Наприклад, 1983 року після аварії на Стебницькому калійному комбінаті в річку було скинуто близько 5 тис. тонн високомінералізованих відходів, що на тривалий час призвело до значного порушення іонно-солевого режиму. Внаслідок цього в Дністрі загинули майже всі живі організми на протяжці кількох сотень кілометрів, а мільйони людей були позбавлені джерела питної води. Нині ситуація з іонно-солевым складом річкової води нормалізувалася. Але збірників промислових відходів у басейні річки є декілька. Так біля села Брониця, що неподалік від Дрогобича, існує збірник кислого гудрону.

Усе це негативно впливає на екологічний стан басейну Дністра, а в майбутньому може стати згубним для багатьох екосистем річки.

### **Здоров'я населення:**

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, хімічне і біологічне забруднення повітря, води, ґрунтів, шум, антропогенні зміна клімату та зміна екосистем є одними з чинників, які безпосередньо впливають на стан здоров'я людини. Це закономірно, адже вживаючи забруднену воду, споживаючи продукти, вирощені на забруднених землях, щодня вдихаючи забруднене повітря, людина отримує дози різноманітних небезпечних речовин, які накопичуються та негативно впливають на її організм.

<b>Захворюваність населення на окремі види хвороб (осіб) - Хворі, Хвороби, Територія, Рік</b>						
	<b>Львівська область</b>					
	<b>2015</b>	<b>2016</b>	<b>2017</b>	<b>2018</b>	<b>2019</b>	<b>2020</b>
<b>Хворі з уперше в житті встановленим діагнозом</b>						
ВІЛ-інфіковані	265	314	215	219	227	222
СНІД	189	176	245	299	248	98
Злоякісні новоутворення	8 551	8 618	8 656	8 799	8 866	7 039
Активний туберкульоз	1 509	1 557	1 356	1 304	1 261	878
Алкоголізм і алкогольні психози	1 819	1 630	1 598	...	...	...
<b>Хворі, які перебували на обліку в медичних закладах на кінець року</b>						
ВІЛ-інфіковані	2 075	2 251	2 403	2 482	2 520	2 562
СНІД	918	1 012	1 170	1 345	1 426	1 357
Злоякісні новоутворення	62 493	64 644	67 645	69 202	72 923	75 704
Активний туберкульоз	1 859	1 751	1 421	1 331	1 240	781
Алкоголізм і алкогольні психози	36 193	36 360	36 563	...	...	...

**Примітки:**

За даними Департаменту охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації.

Хвороби

Активний туберкульоз

З 2004 року скорочення кількості хворих на активний туберкульоз, які перебували на обліку, пов'язане з рішенням МОЗ України про перегляд контингентів осіб, що підлягають диспансерному нагляду.

За даними <http://ecoprostir.com/> Україна посідає четверте місце серед країн Європи за кількістю смертей через забруднення довкілля. Про це йдеться у звіті Глобального альянсу з питань здоров'я та забруднення. Для звіту було використано останні актуальні дані – за 2017 рік. Згідно з ними, забруднення довкілля є головним чинником передчасних смертей у світі. У 2017 році через екологічні негаразди загинуло 8,3 мільйона людей, тобто кожен сьомий передчасно померлий. Забруднення вбиває втричі більше людей, ніж СНІД, туберкульоз і малярія разом узяті, а також у 15 разів більше людей, ніж війни.

### *Поводження з відходами:*

Станом на сьогодні спостерігається загальне погіршення екологічної ситуації та виснаження природно-ресурсного потенціалу. Соціально-економічна розбалансованість та негативні зміни у довкіллі вимагають наукового обґрунтування пріоритетів подальшого розвитку. Серед таких першочергових завдань домінуючим є формування нових концептуальних підходів до забезпечення ефективного використання вторинних ресурсів та охорони навколишнього середовища.

Невирішеною екологічною проблемою в Україні залишається санітарне очищення міст та інших поселень від шкідливих побутових відходів і їх утилізація. Щорічно їх накопичується близько 1,5–2 млрд. тонн, і лише 10–15% від цієї кількості використовується в якості вторинних матеріальних ресурсів. Інша частина складається та нагромаджується на звалищах, площа яких сягає понад 160 тис. га.

Полігони для захоронення твердих побутових відходів мають термін використання близько 30 років, нині вони заповнені в середньому на 90% або повністю вичерпали свій ресурс. Відсутні спеціалізовані полігони за видами відходів, що призводить до складування як промислових, так і побутових відходів без сортування на полігонах, переводячи їх в ранг екологічно небезпечних об'єктів. Нині ще не повністю вирішена проблема, пов'язана зі збиранням, сортуванням і переробкою використаної тари й упаковки, інших елементів твердих побутових відходів. Фахівці акцентують увагу на необхідності поетапного вирішення цього питання, затвердження нормативної документації щодо маркування полімерної тари та впровадження його на промисловому рівні, що дало б змогу ідентифікувати полімерні відходи й одержувати якіснішу вторинну сировину.

**Утворення та поводження з відходами I-IV класів небезпеки (т) - Територія, Зміст, Рік**

	2015	2016	2017	2018	2019	2020
<b>Львівська область</b>						
Утворено	2 953 338	2 773 766	2 483 051	2 139 313	2 047 055	3 121 063
Зібрано, отримано	456 169	432 304	329 773	461 562	421 521	385 249
Утилізовано	325 829	482 658	602 998	354 455	327 687	403 242
Спалено	48 853	58 655	46 230	45 988	39 955	116 617
Передано на сторону	1 033 413	1 023 232	1 367 858	1 282 224	928 855	1 116 410
Видалено у спеціально відведені місця чи об`єкти	1 995 629	1 642 520	1 085 087	1 188 934	1 200 468	1 945 309
Видалено у місця неорганізованого зберігання	-	-	-	-	-	-
Накопичено протягом експлуатації, у місцях видалення відходів на кінець року	230 054 768	231 799 750	232 667 577	229 518 990	222 671 566	282 580 522

**Утворення та поводження з відходами I-IV класів небезпеки (т) - Територія, Зміст, Рік**

	2015	2016	2017	2018	2019	2020
<b>Дрогобицький район</b>						
Утворено	724	421	273	284	416	261
Зібрано, отримано	-	-	163	39	-	-
Утилізовано	360	2	2	2	1	1
Спалено	-	-	-	-	-	-
Передано на сторону	367	224	274	185	290	138
Видалено у спеціально відведені місця чи об`єкти	-	189	35	237	-	-
Видалено у місця неорганізованого зберігання	-	-	-	-	-	-
Накопичено протягом експлуатації, у місцях видалення відходів на кінець року	-	-	-	-	-	-

Наявні сміттєзвалища відповідають чинним нормативам щодо екологічно безпечного захоронення або утилізації і є джерелами забруднення усіх компонентів довкілля регіону: атмосферного повітря, ґрунтів, поверхневих та підземних вод. Для ефективної оцінки їхнього впливу на довкілля, моделювання і прогнозування екологічної ситуації необхідно створити кадастр усіх місць накопичення небезпечних відходів з даними про локалізацію, приналежність, період існування, об`єми і класи небезпечних речовин, можливості утилізації або перезахоронення. В останні роки ситуація

зрушилася в позитивний бік, оскільки центральна і місцева влади, за фінансової підтримки ЄС, розпочала вивезення й утилізацію особливо небезпечних і токсичних відходів з прикордонних регіонів.

### ***Ґрунти та надра:***

Найістотнішими причинами погіршення якості земельних ресурсів в Україні є:

- 1) вторинне засолення ґрунтів;
- 2) підтоплення та висушування земель;
- 3) антропогенно-техногенне забруднення ґрунтів.

Реакція ґрунтового розчину – важливий показник родючості ґрунтів, який істотно впливає на ріст і розвиток рослин та активність мікробіологічних хімічних, біохімічних процесів. Від реакції ґрунту значною мірою залежить засвоєння рослинами поживних речовин ґрунту і добрив, мінералізація органічної речовини, ефективність внесених добрив, урожайність сільськогосподарських культур та його якість. Основною причиною підкислення ґрунтового розчину є відсутність заходів з хімічної меліорації земель та вирощування рослинницької продукції виключно за рахунок поживних речовин мінеральних добрив. Крім того, більшість ґрунтів Львівщини за своїм складом і властивостями на генетичному рівні схильні до підкислення.

Гумус є найважливішою складовою ґрунту та визначальним показником його родючості. Гумус активізує біохімічні й фізіологічні процеси, посилює обмін речовин і загальний енергетичний рівень процесів у рослинному організмі, сприяє посиленому надходженню в нього елементів живлення, що в кінцевому підсумку супроводжується підвищенням урожаю та поліпшенням його якості. Гумусний стан ґрунтів – матриця, яка визначає всі їхні властивості, в тому числі і всі ґрунтові режими. Тому вміст гумусу в ґрунті є інтегральним показником рівня його потенційної і ефективної родючості. Поліпшення гумусного стану ґрунтів є генеральним напрямком їх родючості та підвищення екологічної стабільності агроландшафтів.

В результаті проведеного аналітичного контролю ґрунтів в межах санітарно-захисних зон та в місцях накопичення відходів підприємств Львівської області слід зазначити, що забруднювачами земельних ресурсів є в основному промислові відходи та накопичувачі побутових відходів (сміттєзвалища, мулові майданчики).

Аналіз ґрунтів з точки зору оцінки якості навколишнього середовища – це кількісне визначення шкідливого (надлишкового) вмісту шкідливих елементів та ступінь забруднення ґрунту, тобто потрапляння в нього різних хімічних речовин, токсикантів, відходів сільськогосподарського і промислового виробництва. Програмою агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення передбачено дослідження ґрунтів на вміст солей важких металів, залишкових кількостей пестицидів (ЗКП),

зокрема, ДДТ і його метаболітів та ізомерів ГХЦГ. Ґрунт є основним джерелом їх надходження в продукти харчування, а через них і в організм людини. У багатьох випадках важкі метали містяться у ґрунтах в незначних кількостях і не є шкідливими. Проте, концентрація їх у ґрунті може збільшуватись за рахунок викидів вихлопних газів транспортними засобами, внесення фосфорних та органічних добрив, застосування пестицидів та інших агрохімікатів. Стійкість ґрунтів до забруднення важкими металами різна і залежить від їх буферності. Ґрунти з високою адсорбційною здатністю і відповідно, високим вмістом глини, а також органічної речовини можуть утримувати ці елементи, особливо у верхніх горизонтах.

Порушення (руйнування) ґрунтів — складний комплекс антропогенних і природних процесів зміни фізико-хімічних і механічних характеристик ґрунту. Як правило, першою причиною порушення ґрунтів є процеси, ініційовані діяльністю людини (це, наприклад, механічна обробка ґрунтів, трансформація шарів землі в будівництві, переуцільнення ґрунтів унаслідок діяльності транспорту, випасання худоби, зрошення або інші зміни режиму ґрунтових і поверхневих вод, забруднення ґрунтів та ін.). Результати цих первинних змін можуть багаторазово посилюватися під впливом природних чинників, наприклад, вітру, дощових потоків тощо. Ерозія ґрунтів — це процес захоплення часток ґрунту та їх виношування водою або вітром, а також процес руйнування верхніх, найродючіших шарів ґрунту.

За результатами агрохімічної паспортизації ґрунтів земель сільськогосподарського призначення концентрації найбільш екологічно небезпечних хімічних елементів (свинець, кадмій, ртуть, мідь, цинк) в основному знаходяться на рівні їхніх фонових значень. На відміну від даних щодо високих рівнів забруднення ґрунтів (5-15 ГДК) у промислових містах і промзонах підприємств, у ґрунтах земель сільськогосподарського призначення незначне перевищення ГДК важких металів зустрічаються лише на угіддях, що безпосередньо прилегли до цих об'єктів. Однак для оцінки безпеки забруднення ґрунтів земель сільськогосподарського призначення більше значення мають не абсолютні концентрації в них важких металів, а їх накопичення у рослинницькій і тваринницькій продукції (ДУ «Інститут охорони ґрунтів України»).

### ***Транскордонний вплив:***

Транскордонні наслідки для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, - відсутні.

#### **7. Заходи, що передбачені для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документу державного планування**

За результатами аналізу існуючого стану території щодо обмежень розвитку за принципами збереження і раціонального використання земельних ресурсів, дотримання нормативів гранично допустимих рівнів екологічного навантаження на природне середовище з урахуванням потенційних його можливостей, дотримання санітарних нормативів, встановлення санітарно-захисних зон, охорони та попередження забруднення джерел водопостачання, запобігання шкідливим впливам встановлено, що на проєктованій території відсутні особливо цінні землі і зелені насадження, залягання корисних копалин, а також немає поблизу об'єктів заповідних територій.

Промислові осередки за архітектурно-планувальними умовами і факторами формування поділяються на містобудівні категорії, для кожної з яких призначений функціонально-адекватний склад підприємств, що розміщуються, які:

- виділяють виробничі шкідливості і вимагають залізничного транспорту, а також характеризуються особливими умовами виробництва, їх розміщують на віддаленні від сельбищних територій відповідно до санітарних і протипожежних норм;
- не виділяють шкідливих речовин, але вимагають залізничних під'їзних шляхів, що зумовлює необхідність і доцільність їх розміщення у периферійній частині. Віддалення таких підприємств від житлової забудови на значну відстань не є суворою необхідністю;
- не викидають виробничі шкідливості із невеликим вантажообігом (не більше 40 автомашин за добу в одному напрямку), що не вимагає влаштування залізничних колій. Такі підприємства вимагають мінімальних санітарно-захисних розривів і можуть розміщуватися поблизу сельбищної території.

На мінімальній відстані від житлової забудови (50 м) можуть бути розміщені підприємства наступних галузей:

- хімічні підприємства V класу;
- металургійні, машинобудівні та металообробні підприємства V класу;
- підприємства з обробки деревини V класу;
- текстильне виробництво та виробництво легкої промисловості V класу;

- виробництво з обробки тваринних продуктів V класу;
- виробництво з обробки харчових продуктів та смакових речовин V класу;
- виробництво будівельної промисловості V класу.

На відстані 100 м від житлової забудови може бути розміщено виробництво IV класу, 300 м – виробництво III класу; 500 м – виробництво II класу вищезазначених галузей.

На ділянці опрацювання, що на проєктний період за функціональним призначенням визначена для виробництва, передбачається будівництво виробничої будівлі та складу, які займатимуть її основну площу; решту території припадатиме на проїзди, інженерні споруди тощо. Використання проєктованої ділянки згідно ДПТ підтримує функціональне призначення прилеглих територій. За функціональним призначенням це зона розміщення підприємств IV класу шкідливості В-4 (виробничі і промислові підприємства IV-го класу шкідливості: хімічні, металообробні, текстильні підприємства, і виробництва, виробництво виробів із синтетичних смол, полімерних матеріалів та пластичних мас різними методами (пресуванням, екструзією, литтям під тиском, вакуум-формуванням та ін.), виробництва будівельної промисловості, виробництва по обробці деревини, виробництва по обробці тваринних продуктів, харчових продуктів, смакових речовин, підприємств легкої промисловості).

Споруди передбачаються подвійного призначення для укриття людей відповідно вимог п.6.1.14 ДБН Б.1.1-14:2012. Термін пристосування підвальних приміщень для укриття населення (приведення у готовність) передбачається 24 години.

Передбачається встановлення електросирени і гучномовця для оповіщення людей та їх підключення до центральної системи оповіщення цивільної оборони області, належне забезпечення пожежогасіння.

Оскільки благоустрій на ділянці опрацювання відсутній, то на даній території передбачається комплексне облаштування та формування якісного благоустрою.

Загалом негативних наслідків виконання даного документа державного планування не передбачається.

## 8. Обґрунтування вибору оправданих альтернатив

<b>Альтернатива</b>	<b>Переваги</b>	<b>Недоліки</b>
<b>Затвердження ДПТ;</b> провадження планованої діяльності	Просторовий розвиток. Підвищення рівня життя населення та покращення демографічної ситуації. Економічне зростання. Виконання соціальних зобов'язань.	Втручання людини в природні процеси в біосфері, що викликатиме небажані для екосистем антропогенні зміни.
<b>Відмова від затвердження ДПТ;</b> відмова від провадження планованої діяльності	Відмова від провадження планованої діяльності не призведе до змін (як негативних, так і позитивних) стану компонентів довкілля.	Втрата фактора соціально- економічного зростання території. Погіршення соціально-економічної ситуації, що спричинятиме загальний занепад території.
<b>Альтернативи іншого характеру</b> відсутні з огляду на неможливість перенесення даного виду діяльності на іншу територію	Техніко-економічні показники, приведені на стадії детального планування території, орієнтовні і можуть бути уточненні або змінені на наступних стадіях проектування, для отримання містобудівних умов та обмежень і технічних умов на підключення до інженерних мереж.	Ймовірність існування варіантів, що більше відповідають встановленим цілям екологічної політики на місцевому і регіональному рівні та краще сприяють досягненню сприятливого в санітарно-гігієнічному відношенні середовища та підвищують комфортність проживання населення.

У контексті СЕО детального плану території земельної ділянки кадастровий номер-4621284800:05:000:0265 по зміні цільового призначення з «Для будівництва індивідуальних гаражів» на «Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості», яка знаходиться на території Лішнянської сільської ради Дрогобицького району Львівської області (за межами населеного пункту) альтернативних варіантів не передбачається у зв'язку з неможливістю перенесення даної діяльності на будь-яку іншу територію.

Проектне планувальне рішення для проекрованої ділянки є узагальнене, точні техніко-економічні розрахунки проводитимуться на наступних стадіях проектування. У випадку необхідності, в затверджений



ДПТ можуть бути внесені зміни у встановленому чинним законодавством порядку.

При обґрунтуванні вибору оправданих альтернатив враховувалась динаміка наступних галузевих показників:

<b>Обсяг реалізованої промислової продукції (товарів, послуг) за видами діяльності (КВЕД 2010) - Вид діяльності, Територія, Одиниця виміру, Рік</b>						
	<b>Львівська область</b>					
	<b>млн. грн</b>					
	<b>2015</b>	<b>2016</b>	<b>2017</b>	<b>2018</b>	<b>2019</b>	<b>2020</b>
<b>Промисловість</b>	58 502,0	72 385,8	91 457,3	110 454,9	117 172,1	132 552,3
<b>Добувна промисловість і розроблення кар'єрів</b>	2 847,3	4 428,0	6 423,9	7 416,5	8 859,4	7 833,0
<b>Переробна промисловість</b>	44 662,8	48 800,5	62 065,9	79 269,3	84 764,1	97 761,6
<b>Виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів</b>	18 845,8	20 983,3	25 744,9	33 251,1	36 403,5	45 596,6
<b>Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів</b>	2 070,7	2 618,4	3 394,3	3 966,0	4 083,2	4 896,6
<b>Виготовлення виробів з деревини, паперу та поліграфічна діяльність</b>	5 021,6	6 342,3	7 978,1	9 725,1	9 373,4	9 949,3
<b>Виробництво коксу та продуктів нафтоперероблення</b>	1 784,0	34,9	41,6	43,5	38,5	37,4
<b>Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції</b>	1 094,9	1 195,8	1 406,6	1 913,9	2 027,5	2 670,2
<b>Виробництво основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів</b>	977,5	1 422,2	1 522,5	1 819,9	1 880,9	1 699,3
<b>Виробництво гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції</b>	5 126,0	6 224,5	7 555,8	8 679,2	9 088,0	10 193,8
<b>Металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів</b>	3 296,2	2 473,8	4 607,8	6 181,6	5 194,2	6 329,1
<b>Машинобудування</b>	4 174,3	4 819,9	6 551,1	9 293,7	11 718,5	10 458,0
<b>виробництво комп'ютерів, електронної та оптичної продукції</b>	224,1	254,9	351,3	448,6	536,6	539,1
<b>виробництво електричного устаткування</b>	808,7	817,8	821,6	831,2	850,8	894,2
<b>виробництво машин і устаткування, не віднесених до інших угруповань</b>	421,2	678,0	816,8	964,5	1 149,3	1 378,3
<b>виробництво автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів та інших транспортних засобів</b>	2 720,3	3 069,2	4 561,4	7 049,4	9 181,8	7 646,4
<b>Виробництво меблів, іншої продукції; ремонт і монтаж машин і устаткування</b>	2 271,8	2 685,4	3 263,2	4 395,3	4 956,4	5 931,3
<b>Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря</b>	10 201,4	16 937,5	20 698,7	21 709,8	21 648,1	24 763,9
<b>Водопостачання; каналізація, поводження з відходами</b>	790,5	2 219,8	2 268,8	2 059,3	1 900,5	2 193,8

**Обсяг реалізованої промислової продукції (товарів, послуг) за видами діяльності (КВЕД 2010) - Вид діяльності, Територія, Одиниця виміру, Рік**

	Львівська область					
	млн. грн					
	2015	2016	2017	2018	2019	2020
<b>Промисловість</b>	58 502,0	72 385,8	91 457,3	110 454,9	117 172,1	132 552,3
<b>Добувна промисловість і розроблення кар'єрів</b>	2 847,3	4 428,0	6 423,9	7 416,5	8 859,4	7 833,0
<b>Переробна промисловість</b>	44 662,8	48 800,5	62 065,9	79 269,3	84 764,1	97 761,6
<b>Виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів</b>	18 845,8	20 983,3	25 744,9	33 251,1	36 403,5	45 596,6
<b>Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів</b>	2 070,7	2 618,4	3 394,3	3 966,0	4 083,2	4 896,6
<b>Виготовлення виробів з деревини, паперу та поліграфічна діяльність</b>	5 021,6	6 342,3	7 978,1	9 725,1	9 373,4	9 949,3
<b>Виробництво коксу та продуктів нафтоперероблення</b>	1 784,0	34,9	41,6	43,5	38,5	37,4
<b>Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції</b>	1 094,9	1 195,8	1 406,6	1 913,9	2 027,5	2 670,2
<b>Виробництво основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів</b>	977,5	1 422,2	1 522,5	1 819,9	1 880,9	1 699,3
<b>Виробництво гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції</b>	5 126,0	6 224,5	7 555,8	8 679,2	9 088,0	10 193,8
<b>Металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів</b>	3 296,2	2 473,8	4 607,8	6 181,6	5 194,2	6 329,1
<b>Машинобудування</b>	4 174,3	4 819,9	6 551,1	9 293,7	11 718,5	10 458,0
<b>виробництво комп'ютерів, електронної та оптичної продукції</b>	224,1	254,9	351,3	448,6	536,6	539,1
<b>виробництво електричного устаткування</b>	808,7	817,8	821,6	831,2	850,8	894,2
<b>виробництво машин і устаткування, не віднесених до інших угруповань</b>	421,2	678,0	816,8	964,5	1 149,3	1 378,3
<b>виробництво автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів та інших транспортних засобів</b>	2 720,3	3 069,2	4 561,4	7 049,4	9 181,8	7 646,4
<b>Виробництво меблів, іншої продукції; ремонт і монтаж машин і устаткування</b>	2 271,8	2 685,4	3 263,2	4 395,3	4 956,4	5 931,3
<b>Постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря</b>	10 201,4	16 937,5	20 698,7	21 709,8	21 648,1	24 763,9
<b>Водопостачання; каналізація, поводження з відходами</b>	790,5	2 219,8	2 268,8	2 059,3	1 900,5	2 193,8

## **9. Заходи, передбачені для моніторингу наслідків виконання документу державного планування**

Відповідно до вимог Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» замовник у межах своєї компетенції здійснює моніторинг наслідків виконання документу державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, один раз на рік оприлюднює його результати на своєму офіційному веб-сайті у мережі Інтернет та у разі виявлення не передбачених звітом про стратегічну екологічну оцінку негативних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, вживає заходів для їх усунення.

Моніторинг наслідків виконання детального плану території земельної ділянки кадастровий номер-4621284800:05:000:0265 по зміні цільового призначення з «Для будівництва індивідуальних гаражів» на «Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості», яка знаходиться на території Лішнянської сільської ради Дрогобицького району Львівської області (за межами населеного пункту) - спостереження, збирання, оброблення, передавання, збереження та аналіз інформації про стан довкілля, прогнозування його змін і розроблення науково-обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень про запобігання негативним змінам стану довкілля та дотримання вимог екологічної безпеки - буде здійснюватись шляхом періодичного (не менше одного разу на рік) аналізу статистичних та інших даних щодо якості компонентів навколишнього природного середовища та показників захворюваності населення на територіях, прилеглих до ділянки, на яку розповсюджується дія документу державного планування.

Метою моніторингу планованої діяльності є забезпечення ефективного та в повному обсязі впровадження заходів пом'якшення та мінімізації впливів та наслідків, передбачених насамперед в сфері охорони навколишнього природного середовища; забезпечення неухильного дотримання вимог чинного законодавства.

Екологічний та соціальний багаторівневий моніторинг також передбачає своєчасне виявлення нових проблем, можливих екологічних загроз та не передбачених раніше впливів на довкілля.

Екологічна рівновага забезпечує стабільність організмів та навколишнього середовища, це баланс між живими організмами (такими як людина, рослини та тварини) та їх середовищем - організовані екосистеми в стані стабільності, коли види співіснують з іншими видами та їх середовищем. Це такий стан динамічної рівноваги всередині спільноти організмів, в якому різноманітність генетики, видів та екосистеми залишається відносно постійним, підлягаючи поступовим змінам. Найважливіший момент екосистеми - збереження природного балансу. Цей баланс може бути порушений появою нових видів, раптовою загибеллю деяких видів, природними небезпеками або техногенними причинами.

Результати моніторингу оприлюднюватимуться з метою забезпечення максимальної доступності для органів влади та громадськості.

На підставі отриманих моніторингових результатів розроблятимуться рекомендації з коригування, покращення планованої діяльності.

## **10. Резюме нетехнічного характеру інформації**

Детальний план території земельної ділянки кадастровий номер-4621284800:05:000:0265 по зміні цільового призначення з «Для будівництва індивідуальних гаражів» на «Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості», яка знаходиться на території Лішнянської сільської ради Дрогобицького району Львівської області (за межами населеного пункту) є основним видом містобудівної документації на місцевому рівні, яка призначена для обґрунтування довгострокової стратегії планування, забудови та іншого використання території.

Детальний план території розроблено згідно розпорядження голови Дрогобицької РДА від 05.01.2021 року № 1.

На даний час проєктована ділянка, що з заходу прилягає до промислових територій на північному заході Дрогобича, де розміщені об'єкти V-IV класу шкідливості, покрита трав'яною рослинністю з чагарниками та не задіяна в господарській діяльності. Решта територій навколо ділянки представлені паями та неужитками.

В межах ДПТ передбачено наступні види використання території: промислові підприємства і технологічні об'єкти та установки IV-го класу шкідливості.

На території опрацювання об'єкти культурної спадщини відсутні.

Вплив транскордонних екологічних наслідків проєктованого об'єкту на інші держави відсутній.

Альтернативні можливості використання території опрацювання відсутні. Затвердження документу державного планування сприятиме просторовому розвитку, підвищенню рівня життя населення та покращенню демографічної ситуації, економічному зростанню, виконанню соціальних зобов'язань.

Загалом негативних наслідків виконання даного документа державного планування не передбачається.

Дрогобицька РДА у межах своєї компетенції здійснюватиме моніторинг наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення. Результати моніторингу оприлюднюватимуться з метою забезпечення максимальної доступності для органів влади та громадськості. На підставі отриманих моніторингових результатів розроблятимуться рекомендації з коригування, покращення планованої діяльності.